

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ดูคนที่มางานศพ

วันที่ ๑๖ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๓๘ บาท ๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓,๖๑๗ ดอลลาร์ ดอลลาร์เรากำลังแรง ๆ เวลาเมื่อวานนี้ขาดมากกว่าที่ได้แล้ว ที่ได้แล้วน้อยกว่าที่ยังขาดเวลานี้ แต่วันนี้อาจจะเพิ่มขึ้นอีกแล้ว อาจมากกว่าเมื่อวานนี้ เมื่อวานนี้ที่ได้แล้ว ยังน้อยกว่าที่ยังขาดนะ ตอนบ่ายมานี้ดอลลาร์ก็ผ่านเข้ามาเรื่อย ๆ อย่างเมื่อวานนี้ ดอลลาร์ได้ตั้ง ๓,๖๑๗ ดอลลาร์ เพิ่มขึ้นอีกเยอะนะ สำหรับทองคำได้ ๓๘ บาท ๑ สตางค์ ดอลลาร์ที่เราได้แล้วเวลานี้ ๑๔๕,๗๘๙ ดอลลาร์ ขาดดอลลาร์อยู่อีก นี้ ๆ มันยังขาดมากกว่า ยังขาดอยู่ ๑ แสน ๕ หมื่น ที่ได้แล้ว ๑ แสน ๔ หมื่น ที่ขาดยังมากกว่าอยู่นะ ถ้าได้รวมทั้งหมดนี้จะได้ครบจำนวน ๓ แสน คือยังไงต้องให้ได้ ๓ แสนคราวนี้ ส่วนทองคำเรา ๕๐๐ กิโล ไม่ขาด ดอลลาร์จึงให้แนบกันไปเหมือนคราวที่แล้วนี้ ๓ แสน คราวนี้ก็ให้ดอลลาร์เข้าไปอีก ๓ แสนเหมือนกัน เรากะไว้ว่าทองคำให้ได้ ๕๐๐ กิโล ดอลลาร์ได้ ๓ แสนดอลลาร์ ไม่ให้ขาดคราวนี้ ดอลลาร์ที่มอไปแล้วและยังไม่ได้มอเวลานี้ ๗,๓๔๘,๗๘๙ ดอลลาร์ ทองคำที่ได้แล้วเวลานี้ตั้ง ๖ ตัน กับ ๖๔ กิโล

เมื่อวานนี้เทศน์ตั้งชั่วโมง ๗ นาที เทศน์บ้านโพนตอนค่ำ ชั่วโมง ๘ นาที เทศน์ที่บ้านโพนที่เขาให้เราไปตามอัยาศัย พอไปเขาจับไล่ขึ้นธรรมาสน์ ได้ชั่วโมงกับ ๑ นาที เป็นอย่างนั้นแหละ มันหนักมากอยู่นะ เทศน์ไม่ได้หยุดได้ถอยตลอดเลย ถ้าทองคำเราได้ครบ ๑๐ ตันแล้ว เราจะคอยเก็บเศษเก็บเดนต่อไป เข้าช่องที่มันยังแหงอยู่ อันนี้ ๑๐ ตันมันยังไม่ได้ มันยังคิดว่าจะอุดช่องแหงแล้ว ดูซินะ มันมีอยู่ในจิตตลอดมา แต่ไม่ถึงเป็นอารมณ์มากกว่าทองที่เราต้องการให้ได้ตามกำหนดนั้น ๑๐ ตัน จิตมันอยู่จุดนั้น ๆ จึงไม่พูดอะไรเลย อันนี้มันแหงเรื่อยมา นิดหน่อย ๆ คือมันคี่ ๆ ช่างมัน ขอให้ได้อันนี้เราก็พอใจแล้ว

จึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า ทองคำถ้าได้น้ำหนัก ๑๐ ตันแล้ว เราไม่รบกวนบรรดาพี่น้องทั้งหลายอีก ที่จะรบกวนแบบนี้ ประกาศอะไรดังที่เคยปฏิบัติมานี้ ไม่ทำ แต่การพูดเราจะพูดธรรมดา ดังที่เราได้เคยพูดอยู่เสมอว่า ช่องแหงของมันยังมีอยู่บ้าง หากว่าท่านผู้ใดมีศรัทธาจะถวายเข้ามาเพื่อช่องที่มันยังแหงอยู่นั้น เราก็พอใจ ๆ แต่จะให้เราประกาศหรือรบกวนพี่น้องทั้งหลายอีกนั้นเราไม่รบกวน เพราะอันนั้นเป็นส่วนเศษไป ไม่ใช่เป็นส่วนที่เราต้องการและประกาศอย่างเต็มที่เรื่อยมาคือ ๑๐ ตัน อันนี้ประกาศเรื่อยมา เอาให้ได้ว่างั้นเลย จากนั้นเศษเหลือเท่าไรแล้วแต่มันจะเกิดจะมี

ไป ถ้าหากว่าเกิดไม่เหลือ สมมุติว่าเงินในธนาคารยังมี เราก็จะออกซื้ออันนี้เพิ่มเข้าไป
เลย

เฉพาะอย่างเผาศพหลวงตาวันนี้ พิณยกรรมมีไว้เรียบร้อยแล้ว ตายตัวเลย เวลา
เราตายแล้วให้เขานำพิณยกรรมเรามาอ่านมาประกาศเลย บรรดาพี่น้องทั้งหลาย
ที่มาเผาศพเรา เงินมีจำนวนมากน้อยเพียงไร ตั้งคณะกรรมการขึ้น เก็บรักษาอย่าง
เข้มงวดกวดขัน พอเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ยกเงินจำนวนนี้เข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง
อันนี้บอกไว้ตายตัวแล้วในพิณยกรรม จะไม่เป็นอย่างอื่น ตอนได้เพิ่มเข้าไปอีกก็จะได้
อย่างนี้ มีเท่าไรจะเข้าทองคำให้หมด เราไม่มีข้อแม้ว่าจะแยกไปตรงไหน บอกให้เข้าซื้อ
ทองคำทั้งหมดเลย เราค่อนข้างจะแน่ใจอยู่ณะเวลาเราได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้ว
เราค่อนข้างจะแน่ใจ จุดที่มันแหงนนั้นให้หนูนขึ้น ๆ แม้จะไม่เต็มมันก็หนูนขึ้น เราก็มี
ช่วงนี้ช่วงที่เราช่วยชาติอยู่เวลานี้ ชาติอะไร ๆ เราก็พอที่จะเฉลี่ย ๆ เข้ามา หนูนกันขึ้น
ๆ

เมื่อวานเทศน์จบลงแล้ว คนมีตแปดทิศแปดด้าน จะให้เราจุดไฟเป็นคนแรก
แล้วผู้ที่กะโครงการอะไร ๆ นั้นคงไม่กะอะไรเลย คือเราคิดเอาเฉย ๆ ว่าจะให้เราเป็นผู้
วางเพลิงเป็นคนแรก ที่นี้พวกญาติพวกโยมทั้งแผ่นดินเขาหลังไหลทำหน้าที่ของเขาไป
กว่าจะมาถึงเราแล้วเป็นยังไง เขาไม่คิดบ้าง เรามันคิดทุกอย่าง คนแน่นหมดเลย ไหล
กันเข้า ทั้งชักบังสุกุลอะไรต่ออะไรไม่หยุดไม่ถอย ดูลักษณะอะไร ๆ ไม่เห็นมีสาระอะไร
เราไปดูชัดเจนเราก็ถามพระที่เป็นหัวหน้างาน ว่าสำหรับผมมีเกี่ยวข้องอะไรละ ไม่
เกี่ยวข้อง สำหรับหลวงตาก็นิมนต์มาสำหรับวางเพลิงเป็นองค์แรก วางเพลิงจริง เเผา
จริง แล้วคนทั้งหลายก็วางตาม ว่างั้น แต่เวลานี้งานอันนี้มันยุ่งกว่าจะมาถึงเรา มีตก็ยัง
ไม่เสร็จ เรามาพิจารณา เหตุกับผลเข้ากันไม่ได้ ไม่อยากว่าเข้ากันไม่สนิทนะ คือเข้ากัน
ไม่ได้

ถ้าเข้าไปแล้วไม่สนิทก็เป็นอีกอย่าง นี่มันเข้ากันไม่ได้ เราก็เลยบอกกับหัวหน้า
เขาเลย พิจารณาเรียบร้อยแล้วบอก นี่ผมจะรอนท้าวแผ่นดินในวงวัดนี้ ให้เขาวางเพลิง
หลอก กว่าที่จะเข้ามาวางกันนี้ คนเต็มแผ่นดิน ก็จนค่า จากนั้นเราถึงจะได้วางไฟจริง เเผา
จริง นอกนั้นมีแต่หลอกกันทั่ววัดทั่ววา มันยังงั้นกัน เราก็เลยบอกกับหัวหน้าเลย เอ้า จะ
ว่าอย่างไรก็แล้วแต่ตามอริยาศัยของท่านทั้งหลาย เราไม่ห้าม เราบอกอย่างนี้ แต่เรื่อง
ของเรานั้น เราจะรออยู่จนกระทั่งวางเพลิงหลอกเสร็จนี้ผมรอไม่ได้ ดูคนซีเป็นยังไง เขา
กำลังหลังไหลกันมาวางไฟสำรอง กว่าที่หมดนี้ค่ามีตยังไม่เสร็จ ให้ผมรอนี้ผมรอไม่ได้
ผมจะไม่วางละ เอา วางกันเองนะ บอก เราเป็นพระด้วย เราเป็นกรรมฐานด้วย เอา
ความจริงเข้าว่ากันเลย

ใครจะวางก็วางเถอะ ผมจะไม่วางละ ผมจะออกเดินทางกลับเดี๋ยวนี้ละ ให้ผม
 รอคอยทั้งแผ่นดินผมรอไม่ได้ เราบอตรง ๆ พระท่านก็ไม่ขัดข้องอะไรเลย ท่านเห็น
 ด้วยทันที เราถึงออกเดินทางหนีมาก่อน ตอนนีเขาวางไฟพรางนั้นมันเสร็จแล้วยังก็ไม่รู้
 อย่างนั้นซีเหตุกับผลมันเข้ากันไม่ได้ คนทั้งแผ่นดิน ให้เรานั่งจ้องรออยู่คนเดียว กว่าจะ
 เสร็จเราถึงจะได้วางไฟ มีเหตุมีผลอะไร เราจึงบอกเราไม่เอา เราจะเอาตามหลักความ
 จริง นี่เราก็กมาให้แล้วถ้าควรจะเป็นสิริมงคล ก็น่าจะเป็นผ่านมาเรียบร้อยแล้ว ยังจะหวัง
 เอาสิริมงคลอะไรกับเรากอีก นอกจากมันจะสลับสไลไปเท่านั้น เราบอก ออกจากนั้นก็มา
 เลยมาก่อน

อย่างนั้นนะเราเวลาจะเอา ซีแจงเหตุผลให้ทราบแล้วไปเลย คือเหตุผลไม่มีพอ
 ไม่คุ้มค่ากันเลยกับเราที่จะไปแลกคนทั้งแผ่นดิน เราคนเดียวแลก รับเรากับคนทั้ง
 แผ่นดิน เพียงเอาไฟจ่อเท่านั้นไม่เห็นมีความหมายอะไร เราจึงมอบให้เขาเลย ก็ถึงเวลา
 จะเผาแล้ว เผาก็เผาไปซี วังนั้นแหละเรา เราก็กมาเลย มาถึงนี้ยังอีก ๖ นาทีจะ ๖ โมงเย็น
 มาก็กมาเป็นพิธีกันเฉย ๆ ไม่ค่อยได้สารประโยชน์อะไร เราดูไปหมดนั่นแหละ ไม่คุ้มค่า
 กัน มีหน้าข้าเราจะเอาตัวของเราประกันความไม่คุ้มค่าเขากอีก โอ้ย ไม่เอา เพราะฉะนั้น
 เราถึงหนีมาเลย

อีกสักสองสามวันก็จะไปอุบลโน้น โอ้ย นานกว่าจะได้กลับมา ตั้งแต่วันที่ ๒๐
 วันที่ ๒๙ ก็ ๑๐ วัน พอดีเลย วันที่ ๒๐ ออก วันที่ ๒๑ ไปถึงวันที่ ๒๙ มันก็เป็น ๑๐ วัน
 พอดีเลย คราวนี้ก็หนักเหมือนกันนะเรา นี่ละเราหนักเพื่อชาติบ้านเมืองดังที่เราเคยพูด
 เสมอ เราทนเอานะ หนักเท่าไรก็ทนเพราะเห็นแก่พี่น้องชาวไทยเรา ถ้าไม่พาบึกบินมันก็
 จะจมได้จริง ๆ พิจารณาหมดแล้วนี่ มันถึงร้องโก้ง ขึ้นละซี จึงได้ตัดสินใจทั้ง ๆ ที่ไม่
 เคยได้คิดไว้ก่อนอะไร ๆ พอเหตุเกิดขึ้นปัจจุบันนั้นก็เอามาประมวลทันที พิจารณาทันที
 แล้วออกเลยทันที

นี่ละจึงได้บึกบินมาตามที่ว่าเอามือเขียนแล้วก็เอามือลบ จึงอุตสาห์พยายาม
 จนกระทั่งกำลังจะไม่สามารถแล้ว มันก็ค่อยรู้กันเอง เวลาพอเป็นไปได้อยู่เราก็กช่วยเต็ม
 กำลังอย่างนี้แหละ เอ้า คราวนี้เอาให้ได้นะ ทองคำเราน้ำหนัก ๑๐ ตัน ถ้าไม่ได้น้ำหนัก
 ๑๐ ตันขายหน้าทั้งประเทศ ยิ่งกว่าที่เราช่วยชาติเสียอีก เราช่วยชาติจะไม่มีมีความหมาย
 จุดที่เราต้องการนั้นไม่ได้เลยขายหน้ามากทีเดียว อย่างนี้ขายหน้ามาก เอาให้ได้

เห็นคนมามาก ๆ เราก็กดู ดูเรื่องอรรถเรื่องธรรมในหัวใจคน กับดูกิเลสในหัวใจ
 คน มันเป็นยังงไรอะไรมากน้อยกว่ากันยังงไร หัวใจคนทั้ง ๆ ที่ไปในงาน งานนี้ก็ก้าเป็น
 งานที่จะพินิจพิจารณาเพื่อเป็นอรรถเป็นธรรมขึ้นไป ครั้นมาพิจารณาเข้าหาหลักความ
 จริงแล้ว งานที่เป็นมงคลแก่พี่น้องชาวพุทธเรา นี่ มันจะเพียงแค ๑๐% เป็นอย่างมาก

๙๐% เป็นงานของกิเลสมันอยู่ในนั้น กินอยู่ในนั้นหมดเลย นี่เราสลดสังเวชเหมือนกันนะ

เราไปเราไม่ได้ไปเฉย ๆ นี่ ไปดูทุกอย่างพิจารณา นอกจากพูดหรือไม่พูดเท่านั้น แล้วบวก ลบ คุณ ทหาร ดุคนที่มาในงานมาก ๆ นั้นผลที่เกิดขึ้นจากว่า มาเผาศพ เพื่อเป็นอรรถเป็นธรรม เป็นคติเครื่องเตือนใจตนนี้มันได้ไปมากน้อยเพียงไร ที่กิเลสกลืนไป ๆ โดยไม่มีใครคาดคิดนั้นมีมากน้อยเพียงไร ฟาดไปถึง ๙๐% พวกเราก็ได้แค่ ๑๐% เท่านั้นละ ทั้ง ๆ ที่ไปงาน ถ้าอยู่ธรรมดาด้วยกันไม่ได้สนใจกับอรรถกับธรรม นี้มันจะเป็นยังไวันหนึ่ง ๆ คนล้นโลก ๆ เรื่องของกิเลสกลืนมากเท่าไร ๆ วันหนึ่ง กับอรรถธรรมที่ได้หยิบมากินบ้าง จิบบ้างนั้น มันจะมีมากขนาดไหน มันไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรนะ

นี่ละมันอดคิดไม่ได้นะ ทั้ง ๆ ที่ไปในงานนี้ คิดไปในงานกุศลที่จะเกิดขึ้นแก่คนที่ไปร่วมงานนั้นก็เพียงแค่ ๑๐% แล้วงานกิเลสกลืนอย่างไม่รู้ตัว ๆ เลยนั้น ๙๐% ถ้าปล่อยให้อยู่ธรรมดา มันจะเป็นเท่าไร ดีไม่ดีจะไม่เหลือสักเปอร์เซ็นต์ นั้น ฟังซิ โห กิเลสมันลึกซึ้งมากนะ ละเอียดล่อมากที่สุดเลย เราจึงได้อัจฉริยะพระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา ได้อย่างไร หนุนนะ คือ พระพุทธเจ้าหมายถึงว่า เป็นพระองค์แรกที่จะบุกเบิกทางให้สัตว์ทั้งหลายก้าวเดินตาม ก็มีพระพุทธเจ้าเท่านั้น และเป็นพระองค์แรก และไม่มีใครสั่งใครสอนพระองค์พยายามบิบบินมา เฉพาะพระพุทธเจ้าของเรานี้เป็นเวลา ๖ ปี บิบบินมา สลบสลอถึง ๓ หนจึงได้เป็นพระพุทธเจ้า เบิกทางขึ้นมา เป็นศาสดาแล้วเปิดทางให้บรรดาสัตว์ทั้งหลายไปตาม

ก่อนที่จะให้สัตว์ทั้งหลายไปตามนั้น พิจารณาดูสัตว์นี้ก็ท้อพระทัยอีก นั้น ฟังซิ โอ้ จะสั่งสอนได้ยังไงนี้ ทั้ง ๆ ที่ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ามา ๔ อสงไขย แสนมหา ก็จึงได้เป็นพระพุทธเจ้าสมณโคดมเรา เป็นแล้วว่าจะสั่งสอนสัตว์เล็งดูสัตว์โลกนี้ท้อพระทัย จะสอนไปได้อย่างไร นั้นฟังซิ ทั้ง ๆ ที่พร้อมที่จะเป็นศาสดาสอนโลก ปรารถนามา ๔ อสงไขย ครั้นเวลาเป็นศาสดาเต็มภูมิแล้วมองดูสิ่งที่จะเยียวยารักษา ส่วนมากมันอยู่ห้อง ไอ ซี ยู ๆ เสีย มันไม่ได้โดดไปหาหมอหายานะ มันโดดเข้าห้อง ไอ ซี ยู เสียมาก ต่อมาก สุดท้ายโรงพยาบาลเลยกลายเป็นห้อง ไอ ซี ยู เสียแทบทั้งหมดเลย นั้น เป็นยังไง

นี่สัตว์โลกที่จะไปสู่ความดีความดีทั้งหลาย เหมือนว่าไล่คนเพื่อความปลอดภัยได้เข้าไปหาหมอและฉีดยาแล้ว แทนที่จะเป็นอย่างนั้นมันโดดเข้าไปห้อง ไอ ซี ยู ๆ ห้อง ไอ ซี ยู กลับแน่นไปหมด นี่สัตว์ที่จะกองอยู่ในนรก เป็นห้อง ไอ ซี ยู มันมากขนาดนั้นนะ พระองค์จึงได้ท้อพระทัยละซิ ได้ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก เอ้า ไม่มีมาก

มีน้อยก็เอา ได้เท่านี้ก็เอาละ พอหยิบเอา ๆ อุกุชฎัตถุญญ วิปจิตถุญญ มีจำนวนน้อยมาก เหยยะ มีพอประมาณ แต่ ปทปรมะ กลับเหยียบย่ำเข้าหาชั้นเหยยะที่จะดึงลงมา ปทปรมะ นี้มากแถมมากทีเดียว พระองค์ก็ทรงท้อพระทัย ไม่ท้อได้ยังไง เราก็กุญญิตให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว พุดมาเพื่อเหยียบทำลายท่านทั้งหลายเหอ เราก็กุญญิตตามหลักความจริง ตั้งแต่เราเกิดมาเราก็กุญญิตไม่เคยเป็น ไม่เคยรู้ในธรรมประเภทถึงออกอกุทาน ออกอกุทานทั้งประเภทที่เลิศเลอ มาออกอกุทานทั้งในการที่จะนำธรรมเหล่านั้นมาสั่งสอนโลก มันก็ลงในจุดเดียวกัน ใครบอก มันเป็นของมันเอง มันเจอจ้ง ๆ เห็นเป็นสักขีพยานอย่างนั้นนะ

โหย.ก็เมื่อเป็นถึงขนาดนี้แล้วจะสั่งสอนใครได้ สั่งสอนไปที่ไหนเขาจะหาว่าบ้า ๆ ไปทั่วโลก เพราะโลกนี้มันโลกบ้าก็เลสเต็ดหา กลืนกินตลอดเวลา แล้วจะฟื้นขึ้นมาสู่ความเป็นคนเป็นสัตว์ที่ดั่งามบ้าง มันจะได้ยังไง นี่มันท้อใจ พระพุทธเจ้าท้อพระทัย นี้กลับยังเป็นท้อใจได้ ได้ถามใครที่โหนพยานมันบอกอยู่ซัด ๆ ในหัวใจที่มันจำต่อกัน อย่างนี้ นั่น แล้วจะสอนได้ยังไง สอนไปที่ไหนพุดไปที่ไหนเขาก็จะหาว่าบ้าว่าบอ ฟังซิ ก็อย่างที่เรา ๆ นี่ก็เห็นได้ชัดไม่ใช่เหอ พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน ในประเทศไทยของเรา หลวงตาบัวก็ตะเกียกตะกายมา ปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถ ผลประโยชน์ได้มากน้อยเพียงไรในการสร้างคุณงามความดี

เหมือนอย่างเขาทำงานทั้งหลายเขาก็พุดกันได้สะดวกสบาย อ้าปากพุด ไม่มีใครมาเย็บปากเขาแหละ ไปหาปูหาปลาได้เท่าไรวันนี้ ได้เท่านี้เท่านี้ ไปหาอะไรเขาก็ถามกันได้เต็มบ้านเต็มเมืองใช้ไหม แม้ที่สุดไปเล่นการพนัน วันนี้ได้เท่าไรเสียไปเท่าไร เขาก็พุดกันได้สบาย อันนี้เราหาอรรถหาธรรมแทบเป็นแทบตาย บางครั้งถึงจะเป็นจะตายจริง ๆ นี่เราหาอรรถหาธรรมหาความดี ครั้นเวลามาพุดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายฟังมันก็เข้ากันได้ เขาจะหาว่าบ้าทั้งโลกมันก็เข้ากันแล้ว เพียงมาพุดให้ฟังเท่านั้น มันก็ออกประกาศแล้วไม่ใช่เหอ หลวงตาบัวเป็นพระอรหันต์ที่เมืองอุดร ฟังซินะ นั่น เห็นไหม ผิดไหมละ

เราหาแทบเป็นแทบตายเป็นผลประโยชน์ของเรา ได้เป็นของเรา อะไรมากน้อย เป็นของเรา เราไม่ได้ไปรบกวณให้ใครกระทบกระเทือนจิตใจ พอที่จะมาพุดคำนี้ ขัดขวางหัวใจเราหรือผลประโยชน์ของเราที่ได้มาด้วยความชอบธรรม แต่ทำไมมันก็พุดได้เข้าใจไหมละ นี่เห็นไหมมันหนาไหมมนุษย์เรา มันหนากว่ายิ่งหนานะ ฟังเอาซิ คำพุดเหล่านี้เราหาเรื่องหลอกหลวงมาเหอ ประกาศลั่นเมื่อเร็ว ๆ นี้ หลวงตาบัวนี้เป็นพระอรหันต์จังหวัดอุดรธานี คือเราหาแทบล้มแทบตาย จะมาเหยียบย่ำของเรา เหยียบได้ยังไง ก็ใครทำของใครของเรา หาชั่วได้ชั่วหาดีได้ดี ต่างคนต่างหาต่างได้เป็น

สมบัติของใครของเรา อันนี้เราก็หาเต็มกำลังความสามารถของเรา เราไม่ก่อความเดือดร้อนแก่ผู้ใด เวลาเราเสาะแสวงหาบรรพชากรรม จะเป็นจะตายก็เรายอมรับคนเดียว เวลาเราได้มาแล้ว มาถึบมายันมาเตะ มาทำให้พินาศฉิบหาย ไปเพื่อประโยชน์อะไร

มันน่าถามไหมคำนี้ มันน่าคิดไหมคำนี้ มันหยาบขนาดไหนมนุษย์เรา เลวขนาดนั้น ถ้าเป็นพระหัวโล้น ๆ เลวกว่าหัวโล้นไปอีก จะขนาดไหนพิจารณาซิ มันเลวกว่าคนธรรมดาไปอีกขนาดไหน นี่พิจารณาซิท่านทั้งหลาย มันเห็นชัด ๆ อยู่อย่างนี้ละ นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าจึงท้อพระทัย เป็นขึ้นมาทั้ง ๆ ที่จะสั่งสอนโลก เวลาพิจารณาดูสักขีพยานแล้วจนแทบว่าจะเข้ากันไม่ได้ ถึงได้ท้อพระทัย ขนาดที่ท้าวมหาพรหมลงมาอาราธนา พุทธมา จ โลกาธิปติ สหมุปติ มาขออาราธนาพระพุทธเจ้าให้โปรดปรานสัตว์โลกต่อไป อย่าได้ท้อพระทัย อย่าได้อดทนระอาใจ ความหมายของเรา แล้วปล่อยสัตว์โลกทั้งหลายผู้มีนิสัยอยู่ที่ให้จมไปด้วยกันเสีย อย่างนี้เรียกว่าเขาไม่พอใจ ท้าวมหาพรหม จึงมาขออาราธนา พวกผู้มีอุปนิสัยปัจฉัย มลทินเบาบางยังมีอยู่มาก ขอพระองค์ทรงเมตตาสั่งสอนสัตว์โลกต่อไป

นี่ท้าวมหาพรหมมาอาราธนา ก็เพราะเห็นพระพุทธเจ้าทรงท้อพระทัย ประหนึ่งว่าจะไม่สั่งสอนโลกแล้ว อันนี้ครั้นอยู่ ๆ เราก็เคยคิด ตั้งแต่เกิดมาเราก็ไม่เคยคิดปฏิบัติไป ๆ อย่างนั้นละ เรื่อย ๆ มา เวลามันจ้ำจี้มานี้มันไปถามใครวะ ความจ้ำจี้มานี้มันประจักษ์หมดแล้ว เกินกว่าที่จะไปหาหุหนวกตาบอดมาเป็นพยาน มาจูงจุมูกเราซึ่งเราไม่ได้ตาบอด นี่ว่าให้มันตรง ๆ อย่างนี้เลยเข้าใจไหมละ มาจูงเราไปหาอะไร ความหมายก็ว่าอย่างนั้น มันท้อใจ โอ้ ถึงขนาดนี้แล้วจะไปสั่งสอนใครได้ สั่งสอนใครเขาก็จะหาว่าบ้า มันเป็นขึ้น ทั้งอุทาน ทั้งอัศจรรย์ มันทั้งสลดสังเวชกับโลกที่เราเกิดเราตายมาก็ก๊ปก๊กลบมาด้วยกันอย่างนี้ แล้วผ่านขึ้นมาบั้งนี้ มามองดูสภาพความเป็นมาของเราทั้งของโลกทั่ว ๆ ไป มันแบบเดียวกันหมด ตายมานี้ก็ก๊ปก๊กลบแล้ว ตายกองกันมาอย่างนี้ ตายทับถมโถมตีกันทั้งนรกอเวจี สัตว์ประเภทต่าง ๆ มันไปเที่ยวเกิดเที่ยวตายหมด มันวิ่งไล่กันถึงกันหมด

นี่ละปฏิเสธได้ยังไง ก็มันรู้งี้ ๆ อยู่อย่างนั้นแล้ว แล้วสัตว์โลกก็เป็นแบบเดียวกันนี้ แล้วทีนี้จะดึงหรือลากขึ้นมาให้หลุดพ้นจากนี้ มันเป็นอฐานะ จะทำได้ยังไง นั่น เห็นไหมละ โอ้ย ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วเราก็อยุไปกินไป พอถึงวันเวลาเราก็ตายไปเสียดีกว่าที่จะมาแบกมาหามชุงทั้งท่อนซึ่งไม่เกิดผลเกิดประโยชน์อะไร เพราะเขาไม่เชื่อถือสอนเขาหาอะไร เราอยู่ไปโดยลำพังยอมดีกว่า ถ้าลงถึงขนาดนี้แล้วสอนใครไม่ได้ ขึ้นแล้วนะ มันขึ้นของมันเอง แต่ก่อนมันเคยรู้เมื่อไหร่ เวลาสักขีพยานมันเต็มหัวใจแล้ว

มันจะไปหาพยานมาจากไหนอีก พยานภายในเต็มตัวแล้ว จะไปหาพยานนอกเพียงเป็นเงา ๆ มาเป็นหลักเกณฑ์ได้ยังไง นี่ละมันเป็นอย่างนั้น

นี่มันก็ขึ้นรับกันละซิ พอว่าจะสอนไปทำไม เราอยู่ไปกินไปวันหนึ่ง พอถึงวันเท่านั้นก็ไปเสียเท่านั้น มันพอดีแล้วไม่ต้องยุ่งยากให้ลำบากลำบาก ว่าไปที่ไหนเขาก็จะหาว่าเราบ้า เราไม่เป็นบ้าเขาก็จะเป็นอีกแบบหนึ่งของเขา อยู่ไปกินไปวันหนึ่งพอแล้วอย่างนี้ไม่มีใครสามารถจะรู้ได้เห็นได้ ถ้าลงธรรมชาตินี้ัจฉจรรย หรือว่าเลยเสียทุกอย่างแล้วอย่างนี้ จะไปสอนใครให้รู้ได้เห็นได้ นี่ละเหตุที่จะกระตุกนะ พอว่าอย่างนั้นแล้วก็ เมื่อธรรมอันนี้ไม่มีใครรู้ได้เห็นได้ รู้ได้ตั้งแต่เราคนเดียว โลกทั้งหลายรู้ไม่ได้ เราเป็นเทวดามาจากไหนเราถึงรู้ได้ ทำไมสัตว์โลกเขาจะรู้ไม่ได้ เรารู้ได้ เราเป็นเทวดามาจากไหน มันขึ้นในจิตรับกัน เราเป็นเทวดามาจากไหนเราถึงรู้ได้เห็นได้ รู้ได้เพราะเหตุใด นี่ตรงสำคัญ

คำว่าเหตุใดก็คือสายทางเข้ามา รู้ได้เพราะเหตุใด เพราะเหตุนี้ก็คือ จากทางนี้เราดำเนินมาอย่างนั้น ๆ สายทางนี้เป็นสายทางของ สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ เป็นทางที่ชอบธรรม ๆ ด้วยนะ

เราเดินมาสายนี้ พอว่ารู้ได้เพราะเหตุใด เพราะเหตุนี้ที่เราดำเนินมาอย่างนี้ มันยอมรับ อ้อ รู้ได้ นั่นเห็นไหมละ ทั้ง ๆ ที่มันค้านอย่างจัง จะไม่เอาเรื่องอะไรเลย จะปล่อยไปเลย พอว่าถ้าว่าสิ่งเหล่านี้สุดวิสัยของโลก ธรรมชาติอันนี้สุดวิสัยของโลกแล้วว่าเขารู้ไม่ได้แล้วเราเป็นเทวดามาจากไหน เราถึงรู้ได้เห็นได้ รู้ได้เพราะเหตุใด มันก็มาจับเอาทางเดินเข้ามา อ้อ รู้ได้ ยอมรับ ไม่มากก็ได้ แน่ะ เรื่องได้ ๆ แน่นอน ไม่มากก็ได้ มันถึงค่อยลงใจยอมรับ อ้อ ได้ แต่ก่อนมันยันเลยจะไม่เอา นี่ละเรื่องราวมัน มันเห็นอยู่ ประจักษ์เจ้าของไปหาพยานมาจากไหน มันยันอยู่ตลอดรอบตัวนี้ มันหนามันบางมันก็รู้หมด จากนั้นมาเรื่องนี้มันก็ลดลง ๆ ปล่อยลง ที่ว่าจะไม่สอนใคร อยู่ไปกินไปพอถึงวันหนึ่งเท่านั้นพอแล้ว ก็คือหมายความว่า อยู่ไปกินไปพอถึงวันตายวางใจเฉอะพอแล้ว เ

บทเวลาธรรมะอันหนึ่งกระตุกขึ้นมา มันถึงได้ข้คิด ถ้าว่าธรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่สุดวิสัยของโลกจะรู้ได้แล้ว แล้วเราเป็นเทวดามาจากไหนเราถึงรู้ได้เห็นได้ รู้ได้เพราะเหตุใด พอถึงเพราะเหตุใดมันก็วิ่งถึงสายทางทันที ยอมรับ อ้อ รู้ได้ นั่น แม้ไม่มากก็ได้ ยอมรับแล้วนะนี่ ได้ ๆ เรื่องมันเป็นอย่างนั้น ไปดูที่ไหนไปดู ว่า ๑๐% กับ ๙๐% เป็นยังไง ทั้งใคร ๆ ก็แห่กันมา ๆ เป็นยังไง ทางภายนอกก็ว่ามาบำเพ็ญบุญกุศลแหละ วันนี่วางใจเฉอะนะ เพราะมันเปิดเผยทั่วกันหมด ใครจะไปงานศพ ๆ เพื่อบุญเพื่อกุศล เพื่อความสลดสังเวช พินิจพิจารณาเรื่องเป็นเรื่องตายให้เป็นประโยชน์แก่ตน ใครก็ต้องคิดอย่างเดียวกัน ๆ แต่กิเลสมันกินอยู่ลึก ๆ มันไม่เห็นละซิ ก็มีแต่ไปงานบุญ ๆ งานกิเลส

ตัณหา งานบาป นรกอเวจี มันมีหรือไม่มีในนั้น โห้ย.มันกลืนอยู่ตลอด นั่นละ มันนำ
ทุเรศโหมล่

มีหน้าซ้ำ คำแล้วยังจะให้คนวางดอกไม้เสียจนหมดแล้วจึงจะให้เราไปวางไฟ
โธ้ย.เราไม่อยู่ ใครจะเผา ๆ กันเถอะ เราว่าอย่างนี้เลย เราไม่อยู่เราจะไป ไปเลยเมื่อวาน
เป็นอย่างนั้นละ ไปยุ่งหาอะไร เราเผาบกเผาเขียดเผาปู เผาปลาในเตาไฟเรา เราไม่เห็น
ไปรอใครที่ไหน ไม่เห็นนิมนต์พระที่ไหนมา กุสลา ธมฺมา อันนี้คนตาย คนก็เหมือนกัน
กับสัตว์ แล้ว กุสลา ธมฺมา ก็นานแสนนานจนจะเป็นจะตายแล้ว มีหน้าซ้ำยังแก้กันอยู่
จะมาวางประสาธดอกไม้ ทำเป็นพิธีพิเทอะไร มันปลอมมาสักเท่าไรแล้ว มันถึงจะรอให้
เราไปเผาจริง มันสลับไปแล้วนั้น เราไม่เผ่าว่างั้นเลย เราจะไปเราว่า ไปเลย

นี่ละเราพูดให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณา อย่างนั้นละกิเลสมันแอบกลืนอยู่ภายใน
กิเลสมันสนุกกลืน ๆ มีธรรมเท่านั้นจะมองเห็นได้ นอกจากธรรมไม่เห็น จมไปด้วยกัน
หมดทั้งเขาทั้งเรา ถ้ามีธรรมมีทางแยกได้ออกได้นะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ เทศน์ไป
เทศน์มาก็นานแล้ว ให้พร

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th